

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Luc Vanderborgh

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προστατεύει τη δημόσια υγεία και την αξιοπρέπεια του οδοντιατρικού επαγγέλματος, αφενός, απαγορεύοντας γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγιεινομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως και, αφετέρου, καθορίζοντας συγκεκριμένες απαιτήσεις διακριτικότητας όσον αφορά τις πινακίδες των οδοντιατρείων.
- 2) Η οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που απαγορεύει γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγιεινομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως, στον βαθμό που η νομοθεσία αυτή απαγορεύει κάθε μορφή εμπορικής επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα, περιλαμβανομένης της εμπορικής επικοινωνίας μέσω δικτυακού τόπου που έχει δημιουργηθεί από οδοντίατρο.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που απαγορεύει γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγιεινομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως.

(¹) EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-502/15) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/EOK — Άρθρα 3 έως 5 και 10 — Παράρτημα I, σημεία A, B και Δ — Επεξεργασία αστικών λυμάτων — Δίκτυα αποχετεύσεως — Δευτερεύουσα ή ισοδύναμη επεξεργασία — Αυστηρότερη επεξεργασία των λυμάτων που απορρίπτονται σε ευαίσθητες ζώνες)

(2017/C 213/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και E. Manhaeve)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. Kraehling, επικουρούμενος από τον S. Ford, Barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που διοχετεύονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων στο Gowerton και το Llanelli να μην έχουν ελεύθερη ροή και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/EOK του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4 και 10 της οδηγίας αυτής, καθώς και από το παράρτημα I, σημεία A και B, αυτής.
- 2) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια επεξεργασία για τα αστικά λύματα του Ballycastle και μη υποβάλλοντας σε οποιαδήποτε επεξεργασία τα αστικά λύματα του Γιβραλτάρ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας 91/271 και το παράρτημα I, σημείο B, αυτής.

- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε να υποβάλλονται σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/271 τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως των περιοχών του Tiverton, του Durham (Barkers Haugh), του Chester-le-Street, του Islip, του Broughton Astley, του Chilton, του Witham και του Chelmsford πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες ζώνες, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 και το παράρτημα I, σημείο B, της οδηγίας αυτής.
- 4) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 5) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Brockenhurst College

(Υπόθεση C-699/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας υπηρεσιών εστίασεως και ψυχαγωγίας από εκπαιδευτικό ίδρυμα προς περιορισμένο κοινό]

(2017/C 213/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Brockenhurst College

Διατακτικό

Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι μπορούν να χαρακτηριστούν ως παροχές υπηρεσιών «στενά συνδεδεμένες» με την κύρια παροχή εκπαίδευσεως, και, ως εκ τούτου, απαλλασσόμενες από τον ΦΠΑ, οι δραστηριότητες, που ασκούνται υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες συνίστανται στην παροχή από σπουδαστές ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσεως, στο πλαίσιο της εκπαίδευσής τους και εξ επαχθούς αιτίας, υπηρεσιών εστίασεως και ψυχαγωγίας προς τρίτους, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές είναι απαραίτητες για την εκπαίδευσή τους και δεν προορίζονται για να προσπορίσουν στο ίδρυμα αυτό συμπληρωματικά έσοδα, με την πραγματοποίηση πράξεων που ανταγωνίζονται άμεσα τις πράξεις εμπορικών επιχειρήσεων υποκείμενων στον ΦΠΑ, πράγμα που εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να εξακριβώσει.

(¹) EE C 78 της 29.2.2016.